

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12.

Fylke: Sogn og Fjordane

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Kyrkjebø

Emne: Gamal engkultur.

Bygdelag: Berge m .fl.

Oppskr. av: Anders H. Berge.

Gard:

(adresse): Nordeide

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsl. både eiga og andre si røynsl a

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Gamald engkultur.

- 1). Ja, ordet eng var brukt i eldretid og er framleis brukt. Jorda i utslätter vart ikkje kalla eng men utslåttmark. Attlege har vore brukt i eldre tid og er framleis brukt. Ekre eller ekra er eit stykke jord som er sått grasfre saman med kornet . attlege tydar det same som ekre eller ekra. Ordet Kjukkeng har vore brukt om ekrehøyet og er framleis brukt.
 I utmarkslätterne var det både langorvsletter og stutt-orvsletter. Dette høyet vart kalla for småeng og vart for det meste brukt til saue øg gjeiter og ungfe.
 Ordet tjukkeng er brukt den dag i dag. Tadeng har ikkje vár ikkje vore brukt her men taddeng og småeng.
 2). På heimebøerne her var i mine besteforeldre og foreldre si tid -for sirk 60 og 100 år sidan - mykje skog av older og bjørk og store røyser med stein både oppå jorda og ned i jorda. Denne skog er nå heilt bortkomen . Istaden gjeng slåmaskina . Tjukkenga er på disse staderne sver og det gjeng ofte hardt å koma igjenom med slåmaskina. Det var helst om våren at marka vart rudd og rudningsdungerne vart kalla for kvisthaugar. Namnet på dette arbeidet var trysjing. Dette arbeid var brukt mykje i utsletterne . Kvist-

2.

haugarne vart brende etterkvart, som dei vart samanrake med med rive- slik som her brukast til å raka høy med.

Oska er årlig brukt til gjødsel og den vert utkasta om våren i småregn.

Ja, det har vore brukt å teke både små og store steinar fra utslatterne. På heimebøen er det haust og vår ein grev opp jorde både med plog og spad. Her er 10 gardbrukara under ein jerdsgard og alle disse har fare over jorda fleire gongar med plog så det nå er berre kunsteng dei har med store avlingar.

3/Mosevaksen eng.

Dei eldre brukte å kasta oska på mosegrod eng. Dette hjelpte mykje slik at mosen minka. Nå i vår tid er de ikkje er me ikkje brydde med mosen, avdi me fer over jorda 3- til 4 kvart år. Jordas vert då ompløygd og då fær ikkje mosen noko makt.

Eg kjenner ikkje til at her har vore brukt heimeavla eller kjøpt føø til å så i mosemark.

- 4). Myr og vassjuk eng. Vatning. Ja, dei brukte å kasta opp store og lange kræfter for å få vassjuk jord turri lagt. Vatning av eng har også vore brukt i mindre målestokk. Vatning tok til med Santhans tid.
- 5). Gjødsling. Ja, det er brukt gjødsel på eng men ikkje på utslatter. Dette var meir brukt i gamald tid enn nå. I slutnaden av 1800 åra vart det eit brigde. Ein tredjepart av vintergjødsla vart brukt på enga og 2/3 på åkeren. Sauemøk var mest brukt på enga i eldre tid, nå vert ho brukt meir på åkeren. Det vart rekna med visselass på kvart engstykke. Me kjenner
- 6). Hevdfor. Her har aldri vore brukt sernamn på enga som vart gjødsla med vintergjødsel.
- 7). Nei det har ikkje vore brukt slik her at husa skulde

Emne 12.

Spørsmål 7. stå slik at gjødsla som seig ifrå husa skulde gjødsla børne som låg uppunder husa. Sidan utskiftningene vart ifrå seg gjorde har dette aldri vore tenkt på. Men vore forfedre hadde tenkt på denne sida av gjødsla. På ymse av garane var då ein 40-50 hus i ein ring og då vart det mykje gjødla av jorda som låg under. Serlig var det bratt bratt så hadde sege ifrå tuna lett for å siga ned over bakkerne. Denne enga var ikkje mykje dugande som for-avdi det mest var ugras -høymåle, vassarv og mange andre sorter ugras. For at vaseget skulde spreida seg skar dei opp veitar så vatnet rann i. I våre forfedres tid låg oftast åkrane på haugar og seget av vatnet frå åkrane gjødsla jorda som låg under.

8). I ældre tider var gjødsla om våren. I Nåtida gjødsla me mykje om hausten-serlig i hagarne. Når gjødsla vart utkjørd om vinteren vart ho lagd i store dungar(haugar). Om våren vart disse tekne att og leste på vogner og køyrde utsyver åkrane og marka. Inntil 1890 var her berre bruk tregreipar. Sjå teikninga. I disse tider sette dei gjarn på enderne av greipa, så det skulde vera lettare å få greip på inn i gjødseldungen. Her i grenderne arbeide dei greiperne i kvart hus. Dette var kveldarbeid. då dei tok til gjarnbeslag vart det dei vanlige smeder som tok seg av dette arbeidet. Den gjødsla som var kasta utsyver markerne vart smuldra på den måten at dei tok hesten, å lagde på drettet ei stor risbuska. På den måten vart gjødsla fin. Millom 1890 og 1900 var alt gammalt skarp av reidskap forkaste til fordel for dei nye reidskap som då kom i handelen.

9). Ja, beite på enga har vore brukta på ifrå 1860 åra og eindel beiter enndå med sauerne både haust og vår. Det

har ikkje vore beit for å få gjødsla bøen, men fleire av brukarane har lita vidd i utmarka til beite åt sauerne. I dei ældre tidor var det vel og skort på nok for om våren. Dette er ikkje tilfelle nå. Dei beste engstykket vert som regel inngjorde. Det var ikkje skilnad på beitemarka.

10). Her er fleire gardsbruk som for 20-30 år sidan er ~~xi~~ slutta med å beita um haust ~~å~~ vår. Grunnen herfor er at her her er mest kunsteng og då vert jorda så oppspant av dyra at dei gjere så stor skade ,at dei måtte slutta beitinga.

11). Her har aldri vore brukt anna reidskap enn riva til å få gjødsla fin. Me kjenner ikkje til dei namn som er nemnde. Slike har aldri vore brukte her.

12). I utmarka hadde kvar brukar ei inngjerdsbla. Kvier som me kallar dei for. Inni denne kvia hadde dei ei hytte og i dei urolige år når ulven og bjørnen var her måtte budeierne ligga i huset. Me mor som var fødd i 1845 fortalte, at ho hadde sitt gråbeinen millom beista på kvia nattetid. Ho fortalte og at gråbeinen var så pågåande, at han tok ei geit med det same ,ho vilde gå inn i huset. Den gjødsla som dei fekk av beista inn på kvia brukte dei som gjødsel til kvia-(nngjerdsbla). Gjødsla vart spreid om våren.

13). Dei hadde gar rundt inngjerdsbla -eller kvia som kallar dei . Dei hadde ikkje meir enn ei kvi.

Grindgang eller kviing.

Her har aldri vore flytbare kvier. Utan om dei kvier som er nemnde ovanfor hadde dei gamle stølsvvier til å jaga sauerne innpå når dei skulde mjølkast. Gjerde rundt disse kvier var murte av stein. Garden måtte vera høg, så dei ikkje fekk byksa ut. Disse kvier er synbare den dag idag. Det var rundt 1900 talet at disse vart nedlagde.

14). Kvierne var sett gjerde rundt på alle kanter.

Emne 12 (Spørsmål 14). Det var helst risgard som vart brukt. Av

og til brukte dei einestaur til gjerde. Alle beista vart sinka inn på kvierne om kvelderne. Sauerne og ungbeista vart også sinka inn på kvierne. Namnet grinder har aldri vore brukt her, og me kjenner såleis til flytning av kvierne.

15). Ja, budeierne og mannfolka låg i huset på kvierne når dei merkte seg at udyra var på ferde. Husa stod fast på ein plass. Namnet på huset var vakthuset. I 1880 vart det slutt med vakthaldet fordi udyra sidan den tid ikkje har vist seg.

16). Det var ikkje laga noko utstyr eller fillemann for å skremma udyra. Alle kvier vart nedlagde omlag året 1900. Kvierne er alle innlagde til hovedbruket og erdyrkja. Storleiken på disse inngjerdslorne var omlag 4-5 mål.

17). Hjuringerne (Gjetlegutarne eller gjentorne) hadde mat med seg i marka. Maten var som oftast, Pøtetkake, flatbrød og flesk eller røykesild.

18). Nei, her har ikkje vore sauefjøs på kvierne, men Sauefjøs var brukt i gjeila ei lita renna som vart brukt til å gjaga sauerne inni og der vart dei tekne og sette inn i sauefjosen. På ymse garder står enndå disse sauefjoserne. Fleire av disse er vel over 100 år gamle.

19). Jau, eg er einig med Ivar Åsen, at han syner fram ord som trød, for her bruktes tråda. Dei andreorda har ikkje vore brukte her. Tråda tydar her den plass som kyrne eller sauerne samla seg til å vart mjølka.

20). Her i bygderne har ikkje vore slåttemark på sætrane.

21). våre forfedre brukte ikkje kunstgjødsla, men dei kjøpte år om anna Sjelsand som dei brukte på enga. Denne gjødsla heldt seg ifleire år. Denne er brukt enndå

Tang, oska og sild var og brukta i gamle tida. Nå aldriг.
Oska er brukta men av den vert her mindre etterkvart
som den elektriske vert utvida. Fiskeavfall har ikkje
vore brukta noko større av her.

Sidan 1900 åra er her kjøpt ein masse kunstgjødsel
sel. Her er dei bruk som ein kjøpar 6) 8 ton Ja sume
tidor meir. Det er kulturbeita som dreg mykje av kunst-
gjødsela. På kulturbeita brukar me mykje kalk og dagen
er ikkje fjern når stølsdrifta vert nedlagt. Kulturbei-
ta har vokse mykje dei siste år og her er dei gards-
bruk som har opp i 70- til 100 mål, så der skal mykje
gjødsel kjøp til. Her i bygdarne er det mjølkeprodusjonen
nen som gjev den beste innkoma for bonden.

Berge den 29 okt 1948.

Anders H. Berge

Frithjof S. Berge.

I samarbeid med
KULTURGEOGRAFISK REGISTRERING
PÅ VESTLANDET

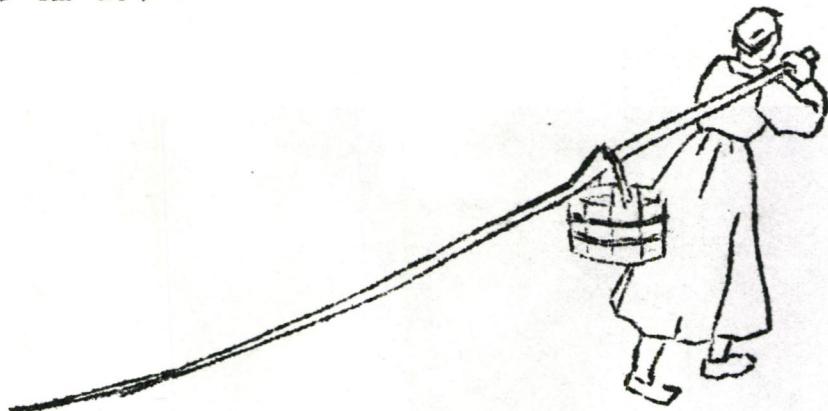
Lagd og trykt
Avtrykksbok

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Vær gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

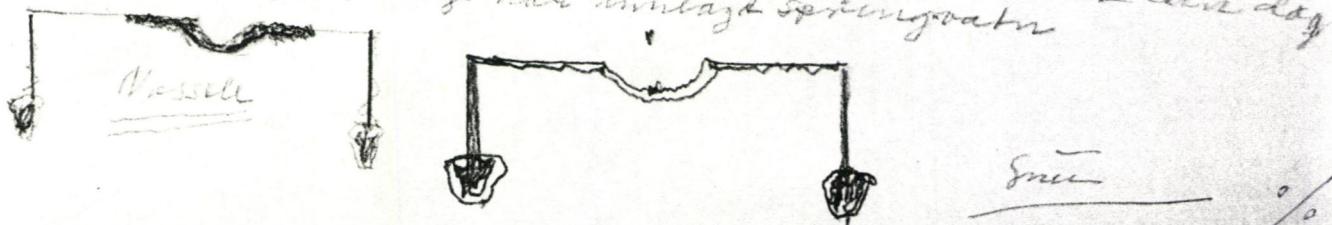

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruks fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

Sp. 5. Svar: Tannbering! Nei, men finnur ikkje til bering as vatn på ei slik stong som teknika synar, men her var brukt ein vasele - ein utgraven oldtidsbokk, som fall godt ned på akslene - slik som teknikerne viser i dag av dei som itslig har innlagt springvatn

Spr. 12. Fiskebunn og fiskefjord. Såvært skjønne dvergarkler.
Kunnsk. heller ikke.